

Republika Srbija
Ustavni sud
Nemanjina 26
11000 Beograd

Predmet: Inicijativa za ocenu ustavnosti Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010)

Podnosilac inicijative:

Udruženje „Narodni parlament“
Đorđa Lešnjaka br. 7
16000 Leskovac

Na osnovu člana 168. stav 2. Ustava Republike Srbije („Sl. glasnik RS“, br. 98/2006), člana 29. stav 1. tačka 2. i člana 50. stav 1. Zakona o Ustavnom sudu (Službeni glasnik RS, br. 109/2007), podnosimo inicijativu za pokretanje postupka za ocenu ustavnosti i zakonitosti Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010), zbog toga što je navedeni zakon u direktnoj suprotnosti sa Ustavom Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006), ratifikovanom Konvencijom Međunarodne organizacije rada br. 29. o prinudnom radu („Sl. novine Kraljevine Jugoslavije“, 297/32), ratifikovanom Konvencijom Međunarodne organizacije rada br. 88 o službi za zapošljavanje ("Sl. list FNRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 9/58), ratifikovanom Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda ("Sl. list SCG - Međunarodni ugovori", br. 9/2003, 5/2005 i 7/2005 - ispr. i "Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 12/2010) i ratifikovanom Revidiranom Evropskom socijalnom poveljom ("Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 42/2009).

OBRAZLOŽENJE

Član 89. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) glasi:

„Lice koje traži zaposlenje brisano sa evidencije ima pravo ponovo da se uvede u evidenciju Nacionalne službe po isteku roka od šest meseci od dana prestanka vođenja evidencije.

Korisnik novčane naknade koji je brisan sa evidencije ako obavlja rad bez zaključenog ugovora o radu ili ugovora po osnovu kojeg ostvaruje pravo na rad van radnog odnosa ima pravo ponovo da se uvede u evidenciju Nacionalne službe po isteku roka od devet meseci od dana prestanka vođenja evidencije.“

Podnosilac inicijative smatra da je stav 1. ovog člana u direktnoj suprotnosti sa:

1) Članom 60. stav 3. Ustava Republike Srbije („Službeni glasnik RS“, br. 98/2006) koji glasi:

„Svima su, pod jednakim uslovima, dostupna sva radna mesta.“

Članom 8. stav 1. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) i članom 9. Statuta Nacionalne službe za zapošljavanje („Sl. Glasnik RS“, br. 2/2010, 43/2011 i 16/2012) predviđeno je da Nacionalna služba za zapošljavanje, između ostalog, obavlja poslove zapošljavanja, obaveštava o mogućnostima i uslovima za zapošljavanje i posreduje u zemlji i inostranstvu u zapošljavanju lica koja traže zaposlenje. Prestankom vođenja evidencije u trajanju od 6 i 9

meseći koje je predviđeno članom 89. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010), uskraćuje se pravo lica izbrisanih sa evidencije Nacionalne službe za zapošljavanje da u vremenskom periodu od 6 i 9 meseci budu informisana o slobodnim radnim mestima i mogućnostima za eventualno zaposlenje. Na taj način veliki broj radnih mesta ovim licima postaje nedostupan, što je u direktnoj suprotnosti sa članom 60. stav 3. Ustava Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006). Ovakvim zakonskim rešenjem, za tih 6 ili 9 meseci, onemogućeno je i samo pravo na rad propisano članom 60. Ustava Republike Srbije.

2) Članom 6. stav a) podstav I) i podstav III) Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 88 o službi za zapošljavanje ("Sl. list FNRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 9/58) koji glasi:

„Služba za posredovanje rada treba da bude organizovana tako da obezbedi efikasnost regrutovanja i zapošljavanja radnika; u tu svrhu ona treba:

a) da pomogne radnicima u pronalaženju odgovarajućeg zaposlenja i poslodavcima u regrutovanju radnika koji odgovaraju potrebama preduzeća, ona treba, saglasno nacionalnim propisima naročito:

(I) da upisuje lica koja traže zaposlenje, označivši njihove stručne kvalifikacije, iskustvo i naklonost, da im postavi pitanja koja se odnose na njihovo zaposlenje, da kontroliše, ako je potrebno, njihove fizičke i stručne sposobnosti i da im pomogne da postignu, ukoliko ima mogućnosti za profesionalnu orijentaciju stručno osposobljavanje i stručnu prekvalifikaciju

....

(III) da na slobodna radna mesta upućuje kandidate koji poseduju potrebne stručne i fizičke sposobnosti...“

3) Članom 69. stav 1. Ustava Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006) koji glasi:

„Građani i porodice kojima je neophodna društvena pomoć radi savladavanja socijalnih i životnih teškoća i stvaranja uslova za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba, imaju pravo na socijalnu zaštitu, čije se pružanje zasniva na načelima socijalne pravde, humanizma i poštovanja ljudskog dostojanstva.“

Naime, u članu 83. stav 1. tačka 1. Zakona o socijalnoj zaštiti ("Sl. glasnik RS", br. 24/2011) kaže se da:

„Pravo na novčanu socijalnu pomoć može ostvariti radno sposoban pojedinac, odnosno član porodice:

1) ako se nalazi na školovanju ili osposobljavanju za rad u smislu ovog zakona ili se vodi na evidenciji nezaposlenih lica.“

Brisanjem sa evidencije Nacionalne službe za zapošljavanje u trajanju od 6 i 9 meseci ova lica i članovi njihove porodice ne mogu da steknu pravo na novčanu socijalnu pomoć ukoliko je ostvaruju pod posebnim uslovima za ostvarivanje prava na novčanu socijalnu pomoć radno sposobnog pojedinca predviđenim članom 83. Zakona o socijalnoj zaštiti ("Sl. glasnik RS", br. 24/2011). Takvim brisanjem nezaposlenih lica se, posredno, krše i odredbe Zakona o socijalnoj zaštiti i to:

a) Član 3. stav 1. tačka 1 Zakona o socijalnoj zaštiti ("Sl. glasnik RS", br. 24/2011) koji glasi:

„Ciljevi socijalne zaštite su:

1) dostići, odnosno održavati minimalnu materijalnu sigurnost i nezavisnost pojedinca i porodice u zadovoljavanju životnih potreba..“

b) Član 4. stav 1. Zakona o socijalnoj zaštiti ("Sl. glasnik RS", br. 24/2011) koji glasi:

„Svaki pojedinac i porodica kojima je neophodna društvena pomoć i podrška radi savladavanja socijalnih i životnih teškoća i stvaranja uslova za zadovoljenje osnovnih životnih potreba imaju pravo na socijalnu zaštitu, u skladu sa zakonom.“

c) Član 24. Zakona o socijalnoj zaštiti ("Sl. glasnik RS", br. 24/2011) koji glasi:

„Korisnik, u skladu sa zakonom, ima pravo na socijalnu zaštitu koja se zasniva na socijalnoj pravdi, odgovornosti i solidarnosti, koja mu se pruža uz poštovanje njegovog fizičkog i psihičkog integriteta, bezbednosti, kao i uz uvažavanje njegovih moralnih, kulturnih i religijskih ubeđenja, u skladu sa zajemčenim ljudskim pravima i slobodama.“

Zakonodavac ovakvim rešenjem sadržanim u članu 89. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) ugrožava egzistenciju građana koji i pored toga što nemaju zaposlenje i ne ostvaruju prihode, gube pravo na materijalnu podršku u trenutku kada im je ona najneophodnija. To svakako nije u skladu sa načelima na kojima počiva socijalna zaštita u jednoj državi i koji su ujedno i propisani Zakonom o socijalnoj zaštiti Republike Srbije.

4) Članom 194. Ustava Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006) koji glasi:

Pravni poredak Republike Srbije je jedinstven.

Ustav je najviši pravni akt Republike Srbije.

Svi zakoni i drugi opšti akti doneti u Republici Srbiji moraju biti saglasni sa Ustavom.

Potvrđeni međunarodni ugovori i opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava deo su pravnog poretka Republike Srbije. Potvrđeni međunarodni ugovori ne smeju biti u suprotnosti sa Ustavom.

Zakoni i drugi opšti akti doneti u Republici Srbiji ne smeju biti u suprotnosti sa potvrđenim međunarodnim ugovorima i opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava.

5) Članom 1. stav 1. tačka 1. drugog dela Revidirane Evropske socijalne povelje ("Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 42/2009) koji glasi:

„U nameri da obezbede efektivno ostvarivanje prava na rad, strane ugovornice obavezuju se:

...da prihvate kao jedan od svojih primarnih ciljeva i dužnosti da obezbede i očuvaju što je moguće viši i stabilniji nivo zapošljavanja u cilju postizanja pune zaposlenosti..“

Kao što je već rečeno, poslovi zapošljavanja su u nadležnosti Nacionalne službe za zapošljavanje. Ukoliko navedena služba ne raspolaže tačnim podacima o nezaposlenim licima na teritoriji jedne države, ne može u potpunosti ni da primeni navedni član Revidirane Evropske socijalne povelje. Kao posledica toga, svi oni građani izbrisani sa evidencije nezaposlenih na 6 i 9 meseci ne mogu efektivno ostvariti svoje pravo na rad.

Član 32. stav 1. tačka 4. i tačka 5. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010), glasi:

„Nezaposleni, u skladu sa odredbama ovog zakona, ima obavezu da:

...ne odbija ponuđeno odgovarajuće zaposlenje i odgovarajuće obrazovanje i obuku, u skladu sa zakonom i individualnim planom zapošljavanja;

...se javlja poslodavcima radi razgovora o zaposlenju, po uputu Nacionalne službe ili na sopstvenu inicijativu...“

Član 87. stav 1. tačka 3. i tačka 4. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010), glasi:

„Nezaposleni se briše sa evidencije ako bez opravdanog razloga ne izvršava svoje obaveze prema Nacionalnoj službi, odnosno ako:

...odbije ponuđeno posredovanje za odgovarajuće zaposlenje,

...se ne javi poslodavcu kome ga uputi Nacionalna služba, a radi se o upućivanju u vezi sa posredovanjem za odgovarajuće zaposlenje...“

Podnosilac inicijative smatra da su navedeni članovi u direktnoj suprotnosti sa:

1) Članom 60. stav 2. Ustava Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006) koji glasi:

„Svako ima pravo na slobodan izbor rada.“

2) Članom 4. stav 2. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda ("Sl. list SCG - Međunarodni ugovori", br. 9/2003, 5/2005 i 7/2005 - ispr. i "Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 12/2010), koji glasi:

„Ni od koga se ne može zahtevati da obavlja prinudni ili obavezni rad.“

3) Članom 1. stav 1. Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 29 o prinudnom radu („Sl. novine Kraljevine Jugoslavije“, 297/32) koji glasi:

„Svaka članica Međunarodne organizacije rada koja ratifikuje ovu Konvenciju obavezuje se ukinuti korišćenje prisilnog ili obaveznog rada u svim njegovim oblicima u što je moguće kraćem roku“

U smislu ove Konvencije izraz "prisilni ili obavezni rad" znači svaki rad ili uslugu koji se od neke osobe zahteva pod pretnjom bilo kakve kazne, i na koji ta osoba nije dobrovoljno pristala (Član 2. stav 1. Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 29 o prinudnom radu).

4) Članom 4. stav 1. Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 29 o prinudnom radu („Sl. novine Kraljevine Jugoslavije“, 297/32) koji glasi:

„Nadležna vlast ne sme narediti ili dopustiti da se naredi prisilni ili obavezni rad u korist privatnih osoba, preduzeća ili udruženja.“

5) Članom 6. Konvencije Međunarodne organizacije rada br. 29 o prinudnom radu („Sl. novine Kraljevine Jugoslavije“, 297/32) koji glasi:

„Službenici u upravi, čak i kada imaju dužnost podsticati stanovništvo pod svojim nadzorom na uključivanje u neki oblik rada, ne smeju prisiljavati to stanovništvo niti bilo kojeg pojedinca da rade za privatne osobe, preduzeća ili udruženja.“

Kaznom se u smislu odredaba Konvencije MOR-a br. 29 može smatrati brisanje sa evidencije predviđeno članom 87. Zakona o zapošljavanju i osiguranja u slučaju nezaposlenosti.

6) Članom 1. stav 1. tačka 2. drugog dela Revidirane Evropske socijalne povelje ("Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 42/2009) koji glasi:

„U nameri da obezbede efektivno osvarivanje prava na rad, strane ugovornice obavezuju se:

..da efektivno štite pravo radnika da zarađuje za život na poslu koji je slobodno odabrao..“

7) Članom 194. stav 1. Ustava Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006) koji glasi:

„Pravni poredak Republike Srbije je jedinstven.“

Članom 5. stav 1. tačka 5. Zakona o Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) propisano je jedno od načela na kojima se ovaj zakon zasniva:

tel/faks: 016 236890, 016 236891

office@parlament.org.rs * www.parlament.org.rs

facebook.com/narodni.parlament * twitter.com/NParlament

„Ovaj zakon zasniva se na načelima:
...slobode u izboru zanimanja i radnog mesta...“

Propisivanje **prava** da lice slobodno izabere svoje zanimanje i radno mesto na jednoj i **obaveze** lice da izvrši ovaj izbor na drugoj strani, evidentno krši navedeni član Ustava, a sam Zakon o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti čini kontradiktornim.

8) Članom 194. Ustava Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006) koji glasi:

Pravni poredak Republike Srbije je jedinstven.

Ustav je najviši pravni akt Republike Srbije.

Svi zakoni i drugi opšti akti doneti u Republici Srbiji moraju biti saglasni sa Ustavom.

Potvrđeni međunarodni ugovori i opšteprihvaćena pravila međunarodnog prava deo su pravnog poretka Republike Srbije. Potvrđeni međunarodni ugovori ne smeju biti u suprotnosti sa Ustavom.

Zakoni i drugi opšti akti doneti u Republici Srbiji ne smeju biti u suprotnosti sa potvrđenim međunarodnim ugovorima i opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava.

Ovakvim načinom „posredovanja“ nezaposleno lice je prinuđeno da prihvati zaposlenje koje mu ponudi Nacionalna služba za zapošljavanje u strahu da, ukoliko to ne učini, ne izgubi sva prava koja su mu omogućena isključivo činjenicom da je upisan u evidenciju nezaposlenih lica.

Član 32. stav 1. tačka 4. i tačka 5. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010), glasi:

„Nezaposleni, u skladu sa odredbama ovog zakona, ima obavezu da:

...ne odbija ponuđeno odgovarajuće zaposlenje i odgovarajuće obrazovanje i obuku, u skladu sa zakonom i individualnim planom zapošljavanja

... se javlja poslodavcima radi razgovora o zaposlenju, po uputu Nacionalne službe ili na sopstvenu inicijativu...“

Član 53. stav 1. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) glasi:

„Nezaposleni je dužan da prihvati odgovarajuće dodatno obrazovanje i obuku na koju ga Nacionalna služba uputi u cilju zapošljavanja ili povećanja mogućnosti za zapošljavanje, u skladu sa individualnim planom zapošljavanja.“

Član 87. stav 1. tačka 6. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) glasi:

„Nezaposleni se briše sa evidencije ako bez opravdanog razloga ne izvršava svoje obaveze prema Nacionalnoj službi, odnosno ako:

...odbije ili svojom krivicom napusti učešće u meri aktivne politike zapošljavanja.“

Podnosilac inicijative smatra da su navedeni članovi suprotni:

1) Članu 71. stav 1. Ustava Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006) , koji glasi:

„Svako ima pravo na obrazovanje.“

Članom 43. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) predviđene su mere aktivne politike zapošljavanja kao aktivnosti usmerene ka unapređenju zaposlenosti. Jedna od tih mera je dodatno obrazovanje i obuka definisana članom 52. stav 1.

Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010), koji glasi:

„Dodatnim obrazovanjem i obukom, u smislu ovog zakona, smatraju se aktivnosti kojima se nezaposlenom i zaposlenom za čijim je radom prestala potreba kod poslodavca, kome nije moguće obezbediti odgovarajuće zaposlenje, pruža mogućnost da kroz proces teorijskog i praktičnog osposobljavanja stekne nova znanja i veštine radi zapošljavanja, odnosno stvaranja mogućnosti za zapošljavanje i samozapošljavanje.“

Iako je samim Ustavom i navedenim odredbama Zakona jasno navedeno **pravo i mogućnost** nezaposlenog lica da bude upućen na dodatno obrazovanje i obuku, formulacijom člana 32. stav 1. tačka 4 i člana 87. stav 1. tačka 6. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ovo **pravo** je pretvoreno u **obavezu** time što je zaposleni dužan da upućivanje na dodatno obrazovanje i obuku prihvati ili će u protivnom biti izbrisan sa evidencije Nacionalne službe za zapošljavanje.

2) Članom 194. stav 1. - 3. Ustava Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006) koji glasi:

Pravni poredak Republike Srbije je jedinstven.

Ustav je najviši pravni akt Republike Srbije.

Svi zakoni i drugi opšti akti doneti u Republici Srbiji moraju biti saglasni sa Ustavom.

Član 31. stav 1. tačka 4. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) glasi:

„Nezaposleni, u skladu sa odredbama ovog zakona, ima pravo da:

... sa Nacionalnom službom utvrdi individualni plan zapošljavanja i da poštuje sva prava i obaveze koje po njemu ima...“

Član 32. stav 1. tačka 2. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) glasi:

„Nezaposleni, u skladu sa odredbama ovog zakona, ima obavezu da:

utvrdi sa Nacionalnom službom individualni plan zapošljavanja i da poštuje sva prava i obaveze koje po njemu ima...“

Član 53. stav 1. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) glasi:

„Nezaposleni je dužan da prihvati odgovarajuće dodatno obrazovanje i obuku na koju ga Nacionalna služba uputi u cilju zapošljavanja ili povećanja mogućnosti za zapošljavanje, u skladu sa individualnim planom zapošljavanja.“

Član 54. stav 3. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) glasi:

„Nezaposleni može da ostvari pravo na dodatno obrazovanje i obuku u skladu sa individualnim planom zapošljavanja..“

Podnosilac inicijative smatra da je navedenim zakonskim rešenjima u članovima 31., 32., 53., i 54. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) prekršen:

1) Član 194. stav 1. Ustava Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006) koji glasi:

tel/faks: 016 236890, 016 236891

office@parlament.org.rs * www.parlament.org.rs

facebook.com/narodni.parlament * twitter.com/NParlament

„Pravni poredak Republike Srbije je jedinstven.“

Ovim odredbama Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti stvara se i jedna kontradiktorna situacija u kojoj nezaposleno lice, odnosno lice koje se vodi na evidenciji Nacionalne službe za zapošljavanje, ne zna da li ima **pravo** ili **obavezu** da postupi po nalogu Nacionalne službe za zapošljavanje prilikom utvrđivanja individualnog plana zapošljavanja ili upućivanja na dodatno obrazovanje i obuku. Ovakve suprotnosti svakako ne pogoduju jedinstvenosti pravnog poretka i vladavini prava, a prvenstveno dovode do velike pravne nesigurnosti.

Podnosilac inicijative smatra da se spornim zakonskim odredbama koje su u suprotnosti sa Ustavom, zakonima i konvencijama ratifikovanim od strane Republike Srbije pogoršava položaj ionako već ugroženih slojeva stanovništva, uskraćuju se mogućnosti radno sposobnom stanovništvu da u doba ekonomske krize i manjka radnih mesta ima potpun pristup tržištu rada i uskraćuju neka od osnovnih ljudskih prava.

„Kažnjavanje“ nezaposlenih lica zbog neispunjavanja svojih obaveza, u smislu brisanja sa evidencije, očigledno nije svrsishodno, jer se na ovaj način ne ispunjava osnovna svrha Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti, a to je povećanje zaposlenosti i sprečavanje dugoročne nezaposlenosti u Republici Srbiji. Naprotiv, dolazi do fiktivnog smanjenja broja nezaposlenih lica koja se vode na evidenciji Nacionalne službe za zapošljavanje, dok problem velike nezaposlenosti građana Srbije i dalje postoji, samo sada prikriven ovom statistikom koja ne odgovara realnosti.

Sa druge strane, to „kažnjavanje“ prouzrokuje previše štete na polju zapošljavanja i socijalne zaštite za nezaposlena lica i članove njihove porodice. Zbog toga će se oni češće okrenuti traženju posla na „crnom tržištu“, negoli uključiti u „aktivne mere zapošljavanja“ koje im nudi Nacionalna služba za zapošljavanje. To nadalje uzrokuje dublje probleme za državu i njenu oslabljenu ekonomiju.

Zbog svega gore navedenog, podnosilac inicijative predlaže Ustavnom sudu Republike Srbije da na osnovu člana 53. stav 1. Zakona o Ustavnom sudu:

1) Prihvati ovu inicijativu i donese rešenje kojim se pokreće postupak za ocenu ustavnosti i zakonitosti Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010)

2) Donese odluku da odredbe:

- člana 32. stav 1. tačka 1. i tačka 2. - 5.,
- člana 53. stav 1.,
- člana 87. stav 1. tačka 3. - 6., i
- člana 89. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) nisu u saglasnosti sa Ustavom Republike Srbije (Službeni glasnik RS, br. 98/2006), ratifikovanom Konvencijom Međunarodne organizacije rada br. 29. o prinudnom radu („Sl. novine Kraljevine Jugoslavije“, 297/32), ratifikovanom Konvencijom Međunarodne organizacije rada br. 88 o službi za zapošljavanje ("Sl. list FNRJ - Međunarodni ugovori i drugi sporazumi", br. 9/58), ratifikovanom Evropskom konvencijom za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda ("Sl. list SCG - Međunarodni ugovori", br. 9/2003, 5/2005 i 7/2005 - ispr. i "Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 12/2010) i ratifikovanom Revidiranom Evropskom socijalnom poveljom ("Sl. glasnik RS - Međunarodni ugovori", br. 42/2009).

3) Da, na osnovu člana 56. stav 1. Zakona o Ustavom sudu, do donošenja konačne odluke obustavi od primene član 32. stav 1. tačka 1., tačka 2. - 5., član 53. stav 1., član 87. stav 1. tačka 3. - 6. i član 89. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti („Sl. Glasnik RS“, br. 36/2009 i 88/2010) i sve donete pojedinačne akte i preduzete radnje na osnovu njih, jer njihova primena uskraćuje pravo na rad, znatno ograničava mogućnosti da se savladaju socijalne i životne teškoće i stvore uslovi za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba, dovodi do pravne nesigurnosti i, na kraju, dovodi do neotklonjivih štetnih posledica za veliki broj nezaposlenih lica, državljana Republike Srbije.

Za podnosioca inicijative
Goran Mitrović, direktor

U Leskovcu, 7. maja 2013. godine
